

[Hauch.]

En 2 Kr.s Nedsættelse af Fragten paa Poderkorn vil under Hensyn til den Indførsel, som vi har Udsigt til at faa, andrage 395 528 Kr. Jeg tror nok, man her har kalkuleret med noget mere, men hvad, en Pølse mere eller mindre i Slagtetiden betyder jo ikke saa forfærdeligt meget. En beregnet Stigning i Hjemmemarkedspriserne giver 1 691 300 Kr. Saa kommer den undgaaede Fordyrelse af Landbrugets Raastoffer. Man har opgjort Merværdien i Forhold til Sterling i Tiden fra 1. December 1939 til 31. Januar 1940 til 7 275 000 Kr. Altsaa, Ordningen vil i hele Tidsrummet give det danske Landbrug en Indtægtsforøgelse paa 23 512 263 Kr. Jeg mener, at det Forslag, som man er blevet enig om med de 6 pCt., dækker for de følgende 3 Maanedre, forudsat at Sterlingkursen ikke falder, saa nogenlunde, ikke fuldt ud, det Tab, som Landbruget faar, hvilket ogsaa vil fremgaa af et Tal, som jeg om et Øjeblik skal nævne.

Hvad er da Landbrugets Tab som Følge af den ændrede Sterlingkurs? I Perioden fra 1. September til 31. Oktober har Tabet, nøjagtigt opgjort, andraget 12 309 100 Kr., og for Perioden fra 1. November 1939 til 31. Januar 1940, saa længe som Loven skal gælde, bliver det 22 406 280 Kr., dersom vi gaar ud fra den Eksport, som vi havde sidste Aar, og som vi sætter alt ind paa at bevare ogsaa i Aar. Der er saa andre Eksportvarer til England, der andrager ca. 25 Mill. Kr.; 7,6 pCt. heraf bliver 1 900 000 Kr. Altsaa bliver det Tab, som Landbruget faar i hele denne Periode paa Grund af den ganske uberettigede Ændring af Sterlingkursen, 36 615 380 Kr. Trækker vi de 23 512 263 Kr. derfra, faar vi det Tab, som Landbruget lider ved hele den Foranstaltning, der her er Tale om, nemlig 13 103 117 Kr. Landbruget var berettiget til at gaa ud fra, at Regeringen vilde holde det skadesløst, for det havde den givet Landbruget et Løfte om.

Jeg skal som Afslutning gøre et Par Bemærkninger om hele den Situation, der har bestaaet her i Landet efter den nye Verdenskrigs Udbrud. Der blev fra Regeringens Side og i øvrigt fra alle andre Sider her i Landet, ikke mindst fra det danske Landbrug og fra alle Kredse inden for det danske Landbrug, udtalt Villighed til at være med at bære de Byrder af økonomisk og anden Art, som Verdenskrigen kunde foranledige for vort Folk. Naar man tænker paa, hvordan det danske Landbrug er blevet mishandlet gennem de sidste Aar, sammenlignet med andre Erhverv og Befolkningsklasser her i Landet, kunde man i og for sig

paa Forhaand have næret Frygt for, at naar de alvorlige Tider kom, vilde det være vanskeligt at kalde Samfundssindet frem hos den danske Landbefolkning, men jeg vil gerne konstatere her, at dette Samfundssind er der paa alle Omraader givet Udtryk for. Man imødekom det af Regeringen fremsatte Ønske i saa Henseende, man tilbød at bære de økonomiske Byrder, som det kunde være naturligt for Landbrugserhvervet at bære, og man sagde, at man vilde gøre det i Taalmodighed. Men Regeringen vilde det anderledes. Den nuværende Regering trodsede sine egne Ønsker om Samfundssind og Samarbejde ved ganske vilkaarligt gennem en ændret Pengepolitik at indføre en økonomisk Politik her i Landet, som lod Landbruget bære en stor Del af de økonomiske Byrder alene.

Man erkendte fra Regeringens Side, da der var gaaet en lille Tid, at den Tilstand kunde man vist nok ikke opretholde, og hvad gjorde man saa? Man blev enig inden for Regeringen, inden for Regeringspartierne og sluttelig ogsaa med Det konservative Folkeparti — jeg lykønsker dem — om en Ordning, hvoraf det praktiske Resultat er, at der gennem en ændret Pengepolitik fratages det danske Landbrug meget væsentlige Indtægter i en væsentlig Tid. Og naar man saa skal til at bøde paa det, hvad gør man saa? Man fratager først Landbrugerne de Indtægtsmuligheder, som de med Rette forudsatte at de skulde have i Fremtiden, og man giver dem af de 36,6 Mill. Kr., som man paa den Maade har taget fra dem, de 23,5 Mill. Kr. tilbage. Og saa siger man til det danske Landbrug: I har jo givet Udtryk for Samfundssind; vi gaar ud fra, at selv om vi behandler jer paa den Maade, som vi nu har gjort, vil I vedblivende have jeres Samfundssind i Behold. Jeg har aldrig nogen Sinde mødt en Dristighed i Fremgangsmaaden over for et Erhverv som den, der finder Udtryk, naar man paa den Baggrund paakalder Forstaaelse og Samfundssind.

De Herrer inden for Regeringen, inden for Regeringspartierne og inden for Det konservative Folkeparti maa vide, at dersom de tror, at det danske Landbrug stiltiende vil bøje Nakken, vil vende den anden Kind til efter den økonomiske Lussing, som man her giver det, saa tager de fejl, det gør det danske Landbrug ikke. Det er højt Spil, de Herrer spiller i en Situation som den, hvori vi for Tiden befinder os. De føler, at de har Magten. Ja vel, men det vilde vist være klogt, om de i mindre Grad, end Tilfældet er, lod Landbruget føle, at